

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrație Fiscală Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 319 97 54 interior 2043
Fax : + 021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr.46/2011 privind soluționarea contestației formulate de SC .X. (.X.) SA din .X., înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală sub nr. 909226/11.11.2010

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrație a Marilor Contribuabili, prin adresa nr. .X./08.11.2010, cu privire la contestația formulată de **SC .X. (.X.) SA**, având sediul social în .X., Calea .X. nr. X, Clădirea X, et.X și X, sector X, cod unic de înregistrare RO .X., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J40/X/2002, împotriva Deciziei de impunere nr. .X./21.09.2010 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./21.09.2010, întocmite de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrație a Marilor Contribuabili - Activitatea de inspecție fiscală.

Societatea contestă suma totală de **.X. lei**, reprezentând:

- taxă pe valoarea adăugată .X. lei
- majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată .X. lei

SC .X. (.X.) SA figurează la poziția X în Lista marilor contribuabili care sunt administrați de Direcția Generală de Administrație a Marilor Contribuabili începând cu data de 01.01.2011, din Anexa nr.2 la Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrație Fiscală nr. 2730/2010 privind organizarea activității de administrație a marilor contribuabili.

Contestația a fost depusă la Direcția Generală de Administrație a Marilor Contribuabili - Registratura 2, la data de 20.10.2010, așa cum reiese

din ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației, în termenul prevăzut de art.207 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare față de data de 24.09.2010, data primirii de către societatea contestatoare a Deciziei de impunere nr. .X./21.09.2010, potrivit mențiunii olografe a reprezentantului societății, existentă pe acest document.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.207 și art.209 alin.1 lit.c) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de SC .X. (.X.) SA din .X..

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. .X./21.09.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./21.09.2010, întocmit de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, SC .X. (.X.) SA susține următoarele :

Societatea menționează că a organizat, în perioada 30.04 – 16.12.2008, mai multe evenimente de marketing, de promovare a produselor societății și a vânzării de produse, la care au participat cei mai importanți clienți ai săi, selecționați după importanța și potențialul lor de dezvoltare. Pentru desfășurarea acestor evenimente a încheiat cu SC .X. SRL, societate specializată în servicii de marketing și publicitate, contractul nr.X/01.05.2007.

Deoarece locurile de desfășurare a evenimentelor au fost în străinătate, SC .X. SRL a colaborat cu diverse agenții de turism care au menționat, pe facturile emise, faptul că serviciile prestate sunt servicii turistice. SC .X. (.X.) SA considera că, în mod eronat, cu ocazia refacturării, societatea a menținut descrierea serviciilor conform facturilor emise de agențiile de turism. Totuși, trebuie avut în vedere scopul acestor evenimente, politica de vânzări și marketing a societății, mărimea clienților și potențialul acestora, astfel că nu se poate ajunge la concluzia că aceste cheltuieli nu au fost efectuate în scopul realizării de operațiuni taxabile.

Societatea consideră că, pe parcursul derulării inspecției fiscale, a prezentat „argumente, informații și s-a prezentat cu documente din care să rezulte acțiunile desfășurate, natura cheltuielilor efectuate, obiectivele urmărite și realizate prin organizarea evenimentelor”, care au fost ignorate de echipa de control. În consecință, societatea menționează că, în temeiul art.213 alin.4 din Codul de procedură fiscală, înțelege să depună probe noi prin care să dovedească “faptul că aceste cheltuieli au avut ca obiectiv servicii de marketing și de promovare a vânzărilor de produse ale societății,

creșterea vânzărilor de produse către cei mai importanți clienți din portofoliul societății și, implicit, creșterea veniturilor impozabile.” În acest sens, societatea anexează un extras din planul de marketing aprobat pentru 2008 din care rezultă că obiectivele enumerate sunt incluse în acesta. Mai mult, precizează că în cadrul evenimentelor de marketing a organizat sesiuni de comunicare și prezentări de natură tehnică și comercială cu scopul de a stimula creșterea vânzării de produse tradiționale și de produse noi, fapt care a condus la creșterea valorii achizițiilor realizate de clienții care au participat la evenimentele de marketing organizate.

Având în vedere argumentele de mai sus societatea apreciază ca a respectat prevederile legale în vigoare, motiv pentru care “cheltuielile efectuate cu serviciile de marketing destinate clienților societății au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. .X./21.09.2010, încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. .X./21.09.2010, au fost constatate următoarele:

SC .X. (.X.) SA a dedus taxă pe valoarea adăugată, în perioada 30.04 – 16.12.2008, fără justificare legală, în sumă de X lei, în baza facturilor fiscale emise de SC .X. SRL din .X.. În urma analizării documentelor prezentate, organele de inspecție fiscală au stabilit că toate facturile fiscale au înscris la rubrica „Descriere” mențiunea „Prestări servicii conform Contract nr (...) act adițional nr. (...).

În ceea ce privește serviciile prestate în baza Contractului nr.X/01.05.2007 și a Actului adițional nr.X/30.04.2008, organele de inspecție fiscală au constatat că acestea se referă la „intermedierea de servicii turistice”, respectiv excursii în .X. și Insula .X. pentru un număr de 40 persoane.

În ceea ce privește serviciile prestate în baza Contractului nr..X./01.05.2007 și a Actului adițional nr..X./19.08.2008, organele de inspecție fiscală au constatat că acestea constau în „furnizarea de servicii turistice”, respectiv excursii în .X. pentru un număr de 60 persoane.

În ceea ce privește serviciile prestate în baza Contractului nr..X./01.05.2007 și a Actului adițional nr..X./02.10.2008, organele de inspecție fiscală au constatat că acestea constau în „intermedierea de servicii specifice”, respectiv organizarea evenimentului „Petrecere de Crăciun – Bal mascat” pentru un număr de 150 persoane, clienții societății.

Deoarece societatea nu a prezentat documente justificative prin care să dovedească necesitatea efectuării acestor cheltuieli prin specificul activității desfășurate, organele de inspecție fiscală au stabilit că SC .X. (.X.) SA a încălcat prevederile art.145 alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003 privind

Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, înregistrând, fără justificare legală taxă pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de X lei.

De asemenea, au fost calculate majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă SC .X. (.X.) SA poate beneficia de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă unor prestări de servicii constând în „evenimente de marketing”, în condițiile în care societatea nu face dovada cu documente justificative că achizițiile au fost efectuate în scopul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, în perioada aprilie 2008 – decembrie 2008, SC .X. (.X.) SA și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de X lei, înscrisă în facturi de intermediari sau furnizări de servicii turistice, emise de SC .X. SRL din .X..

Prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./21.09.2010, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a prezentat documente justificative prin care să dovedească necesitatea efectuării acestor cheltuieli pentru specificul activității desfășurate, astfel că deducerea sumei de X lei a fost făcută fără respectarea prevederilor art.145 alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, la art.145 alin.2 lit.a din din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare este prevăzut:

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

De asemenea, la art.146 alin.1 lit.a din același act normativ este stipulat:

„Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie

prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5)”

Pentru aplicarea unitară a acestor prevederi legale, au fost elaborate Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, care la pct.45 precizează:

„(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate.

c) să nu depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal.”

Potrivit prevederilor legale citate, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată este condiționat de utilizarea bunurilor/serviciilor achiziționate în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile, obligația justificării acestora ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revenind persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, care a achiziționat bunurile/serviciile respective.

Din constatările organelor de inspecție fiscală, înscrise în Raportul de inspecție fiscală nr..X./21.09.2010, se reține că în perioada aprilie 2008 – decembrie 2008, SC .X. (.X.) SA și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de X lei, înscrisă în facturi emise de SC .X. SRL, pentru care nu a prezentat documente justificative prin care să dovedească necesitatea efectuării acestor cheltuieli pentru specificul activității desfășurate.

Din documentele existente în copie la dosarul contestației, se reține că SC .X. (.X.) SA a încheiat cu SC .X. SRL din .X. Contractul de client/agenție nr..X./01.05.2007, prin care aceasta din urmă se angaja să presteze servicii de publicitate pentru .X.. În vederea derulării contractului, părțile contractante au încheiat mai multe acte adiționale, astfel:

- actul adițional nr.X/30.04.2008 având ca obiect intermedierea de servicii turistice, pentru organizarea unui eveniment în perioada 30.08 – 08.09.2008. Serviciile turistice au constat în transport cu avionul pentru 40 persoane, asigurare sănătate pentru 40 persoane, viză .X. pentru 40 persoane, transfer aeroport – hotel – aeroport, cazare .X. pentru 40 persoane. Prin Anexa 1 la actul adițional nr..X./30.04.2008 au fost detaliate serviciile prestate în Insula .X., astfel:

A „coș cu fructe în cele 23 camere în prima zi de cazare”

B „activități opționale în insula .X. pentru 40 persoane (morning half day arts&crafts; elephant safari ride tour, day trip to Jogja; day cruise

to Lembongann; tur .X.”

- actul adițional nr..X./19.08.2008 având ca obiect organizarea a doua evenimente în perioada 21 – 24 septembrie 2008, respectiv 5 – 8 octombrie 2008 în localitatea Interlaken din .X..

- actul adițional nr..X./02.10.2008 având ca obiect organizarea evenimentului „Petrecere de Crăciun/Bal mascat” pentru 150 clienți ai .X.. Prin anexele la actul adițional nr..X./02.10.2008 au fost detaliate serviciile prestate, astfel: prin anexa 1 este prezentat în detaliu meniul și pachetul de băuturi pentru 150 persoane; la anexa 2 sunt prevăzute servicii de intermediere entertainment (animație .X./ cu 6 dansatori și MC pe durata evenimentului).

Pentru serviciile prestate, SC .X. SRL a emis o serie de facturi din analiza cărora rezultă că la rubrica „Descriere” este înscris „prestări servicii conform contract nr. .... act adițional nr. ....”

Din analiza documentelor de mai sus, se reține că serviciile achiziționate nu sunt destinate în scopul realizării de operațiuni taxabile, fiind destinate unor activități turistice sau de entertainment care nu au legătură cu activitatea de marketing, exprimată prin mixul de marketing care presupune orientarea activității de marketing către preț, produs, plasare-distribuție și promovare în scopul atingerii obiectivelor propuse și a strategiilor și tacticilor de marketing, respectiv nu au legătură cu activitatea de promovare a imaginii companiei și a produselor sale. Simpla invocare de către contestatoarele a naturii „*de marketing, promovare a produselor societății și a vânzărilor de produse*”, a cheltuielilor efectuate nu determină automat acest caracter și nu modifică caracterul *de activitate turistică și de entertainment* al destinației achizițiilor de servicii efectuate.

Prin urmare, achizițiile de servicii efectuate de societate în scopul desfășurării de evenimente considerate de aceasta ca fiind de marketing, sunt, prin natura lor, cheltuieli cu servicii turistice și de entertainment, iar documentele anexate de societate (prezentări în PowerPoint) nu sunt de natură a proba scopul invocat de societate, respectiv în scopul promovării imaginii companiei și a produselor sale, reprezentând cheltuieli care nu au legătura cu activitatea economică desfășurată de SC .X. (.X.) SA și pe cale de consecință nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că organele de inspecție fiscală au stabilit, în mod legal, că societatea nu avea dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă serviciilor turistice și de entertainment, astfel că în temeiul art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.12.1 lit.a din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia

„Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de SC .X. (.X.) SA pentru taxă pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**.

2. În ceea ce privește majorările de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată, se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sarcina contestatoarei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece la pct.1 din prezenta decizie s-a reținut că societatea datorează suma de .X. lei cu titlu de taxă pe valoarea adăugată, aceasta datorează și majorările de întârziere aferente în sumă de .X. lei, stabilite în temeiul art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, cu modificările și completările ulterioare, conform principiul de drept *accessorim sequitur principale*, potrivit căruia accesoriul urmează principalul, drept pentru care contestația va fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Se reține, totodată, că SC .X. (.X.) SA nu aduce argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește perioada de calcul și cota aplicată.

*
*   *

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate, precum și în temeiul art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC .X. (.X.) SA**, împotriva Deciziei de impunere nr. .X./21.09.2010, emisă în baza

Raportului de inspecție fiscală nr. .X./21.09.2010, pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

- taxă pe valoarea adăugată .X. lei
- majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată .X. lei

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X./ sau la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării prezentei decizii.

DIRECTOR GENERAL,

X

X